

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

601s, 3/00

Nr 29263.

Kl. 21 a⁴, 48/03.

Telefunken Gesellschaft für drahtlose Telegraphie m. b. H., Berlin.

Urządzenie namiarowe z anteną Adcocka, obsługiwane z odległości.

Zgłoszono 17 lutego 1937 r.

Udzielono 10 września 1940 r.

Pierwszeństwo: 19 lutego 1936 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy urządzenia namiarowego z anteną Adcocka, obsługiwanego z odległości.

Odbiorcze urządzenia namiarowe z antenami Adcocka, zaopatrzonymi wyłącznie w pionowe przewody powietrzne w celu usunięcia efektu nocnego, są bardzo wrażliwe na działanie promieniowania wstecznego, zwłaszcza ze strony przewodów leżących poziomo i posiadających składową poziomą promieniowania. W urządzeniach tego rodzaju unika się przeto starannie wszelkich doprowadzeń kablowych, np. doprowadzających prąd do oświetlenia pokoju obsługi. Z drugiej strony jednak w nowoczesnych urządzeniach namiarowych często wymagany jest rozrząd elektryczny

z odległości, co daje się skutecznie jedynie za pomocą kabli.

Według wynalazku szkodliwe działanie kabla, łączącego radionamiernik z odległym miejscem obsługi, usuwa się przez włączenie dławików wielkiej częstotliwości w odpowiednich miejscach kabla. Najczęściej wystarcza wykonać płaszcz kabla w postaci dławika, w którego wnętrzu można wówczas umieścić dowolnie wiele oddzielnych żył. Ukształtowanie oraz wzajemna odległość dławików zależy od długości fali odbieranej. Odcinki kabla pomiędzy sąsiednimi dławikami muszą być tak krótkie, aby nie mogły już wywierać szkodliwego wpływu na wyniki namierzania wskutek promieniowania wstecznego.

Na rysunku przedstawiony jest przykład urządzenia namiarowego z anteną Adcocka według wynalazku. Właściwy namiernik P jest obsługiwany z miejsca F , znajdującego się w znaczniejszej odległości od namiernika P . W tym celu miejsca P i F są połączone kablem K . Ponieważ sam kabel wywołuje na ogół zakłócenia wskutek promieniowania wstecznego, przeto dzieli się go według wynalazku na odcinki A , pomiędzy którymi umieszcza się dławiki wielkiej częstotliwości D . Odcinki A powinny posiadać niewielką długość w porównaniu z długością fali. W przypadku granicznym całkowity kabel względnie jego płaszcz wykonywa się jako dławik.

Do określenia strony namiaru i do zaostření jego minimum potrzebna jest, jak wiadomo, antena pomocnicza. W opisanym wyżej urządzeniu jako antena pomocnicza może być użyty sam płaszcz kabla.

Poziomą część kabla łączącego najlepiej jest ułożyć w ziemi. Przy zwykłych właściwościach gleby jest jednak rzeczą niemożliwą ułożyć kabel na takiej głębokości, aby znajdował się on poza polem elektrycznym, wytwarzanym przez nadajnik. W tym przypadku kabel musi być od-

ekranowany w sposób symetryczny względem radionamiernika. Jak wiadomo, można to osiągnąć za pomocą umieszczonej nad ziemią lub w ziemi sieci promienisto ustawionych drutów, siatek drucianych lub blach. Wymiary tej osłony zależą od przewodnictwa elektrycznego gleby i od długości odbieranej fali.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie namiarowe z anteną Adcocka, obsługiwane z odległości, znamienne tym, że kabel, łączący namiernik z miejscem obsługi, jest podzielony pomiędzy namiernikiem a miejscem obsługi za pomocą dławików wielkiej częstotliwości na odcinki słabo promieniujące.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tym, że płaszcz kabla jest wykonany jako antena pomocnicza do wyznaczania strony namiaru i do zaostření jego minimum.

Telefunken Gesellschaft
für drahtlose
Telegraphie m. b. H.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

